

[C. O. Pedersen.]

(Bjerre), der dominerer det hele, saa kan i og for sig et saadant Forslag meget vel danne Udgangspunktet for videre Forhandling. Men ellers som almindelig parlamentarisk Skik tror jeg ikke, det er rigtigt, at en Regering fortsat uden Ændring forelægger og indbyder til Forhandling om Forslag, som ethvert Menneske i hele Landet ved ikke kan gennemføres.

Det er jo Sagen. Ministeren ved udmærket godt, at der er Ting i hans Forslag, som der overhovedet ikke er nogen Mulighed for at faa gennemført — ja, jeg føjer saamænd til: som de Herrer slet ikke agter at gennemføre, for i Fjor allerede tilbød de os at tage en Del af disse Bestemmelser ud. Derfor synes jeg ikke, det er nogen god parlamentarisk Skik.

Det kan gaa saadan umiddelbart efter en Valgdag at — hvad skal jeg sige — holde Valgdagens Fane højt; men naar man er kommet dertil, at man skal til at forhandle om Sagerne, er det bedre forlods at foretage de Ændringer, der er nødvendige, fremfor at samle sammen paa alt det, der er i Stand til at danne Hindringer for en Lovs Gennemførelse. Og det er just Sagen med Ministeren. Jeg tror, Ministeren har sørget for saa vidt muligt at faa alting med; som kunde danne nogen Hindring for Forslagets Gennemførelse. Men det kan jo være — Ministeren var jo meget moderat i sin Forelæggelsestale —, at der er mere Forhandlingsvillie bag, og derfor holder jeg mig stadig en Dør aaben for Forhandling.

De første 4 Paragraffer finder jeg ikke Anledning til at sige ret meget om; det er nemlig de samme, som vi foreslog i Fjor, med en eneste lille Ændring; Udgifterne til Amtskommissionerne. Jeg tror ikke, det kan volde større Vanskelighed at komme til Rette om dette Punkt, og skal derfor ikke spilde mange Bemærkninger paa det.

Jeg vil gerne sige et Par Ord om Jordlovsudvalget. Jeg skønner, at den højtærede Minister er enig med os om den Sammensætning, Udvalget bør have; men der er dog lidt, der skal siges om denne Udnævnelse til Medlem af Jordlovsudvalget, men som man ikke kan skrive i en Paragraf. Det, der staar i Paragraffen, er rigtigt nok, det er det samme, der staar i vort Forslag, men der er jo et Hul fra den Dag, Loven bliver vedtaget, indtil det Tidspunkt, da Jordlovsudvalgets Funktionstid udløber.

Det er allerede sagt i Fjor. Jeg tror, de ærede Medlemmer af Tinget, der var

Medlemmer af Udvalget, kan erindre, at man allerede den Gang fra vor Side sagde: Ja, men; de Huller, der kommer i Mellemtiden, kan Landbrugsministeren ikke selv udfylde. Jeg siger det, for det er den Slags Ting, der skal hvile paa en Aftale forud for en Lovs Gennemførelse, det kan ikke staa i Loven.

Med andre Ord, de Huller, der opstaar fra den Dag, vi vedtager en Lov, indtil den Dag, da Jordlovsudvalgets Funktionstid udløber, maa udfyldes efter de Grundsætninger, der er i Ministerens Paragraf. Det ligger lige for. Vi kender jo disse udmærkede Medlemmer af Jordlovsudvalget, vi ved, hvilken politisk Farve de har, ved ogsaa, at et enkelt Parti har en lidt rigeligere Repræsentation, end der egentlig tilkommer det, og de Huller, der i Mellemtiden opstaar, maa udfyldes paa en saadan Maade, at denne Forskel efterhaanden, hvis det er muligt, udlignes.

Maa jeg med Hensyn til Ansøgenes Kvalifikationer sige, at jeg beklager, at den gamle Bestemmelse om, at Manden skal være Landbruger, er gledet ud. Jeg ved meget godt, at det ikke er hævdet saa strengt; ogsaa Folk som Haandværkere — det staar i øvrigt ogsaa i Paragraffen hos os —, som har staaet Landbruget nær, er opdraget ved Landbruget, kan meget vel være kvalificerede, og man har ogsaa brugt Paragraffen paa denne Maade. Men jeg beklager alligevel, at man saadan rent ud stryger den. Jeg synes, det var bedre, om man beholdt den, som den var, og fortolkede den liberalt, havde denne Ventil, fremfor rent ud at stryge Kravet om, at Manden skal være Landbruger. Sagen er jo den, at der er mange, der er opdraget ved Landbruget og meget vel kan kaldes Landbrugere, selv om de ikke just i den senere Tid har været ved Erhvervet. Jeg synes, det havde været bedre at lade Paragraffen staa, som den var, men jeg indrømmer, at noget stort Stridsspørgsmaal er det ikke.

I § 6 er der en Bemærkning, som jeg gerne vil udbede mig en Forklaring paa; det kan godt være, jeg er enig med Ministeren, men det er bedst, det bliver sagt. Der staar i § 6, at en Ansøger kan *som Regel* ikke opnaa Adgang til at erhverve Jord efter denne Lov mere end een Gang, det er Meningen med det. En, der har haft Støtte tidligere, kan som Regel ikke opnaa Adgang til at erhverve Jord efter denne Lov.

Det er en rigtig Bestemmelse, det kan der ikke være nogen Tvivl om, og vi har